

سامانه خدمات
کسب و کار

رسانا

دوشنبه ۲۵ بهمن ۱۴۰۰

۳۰۶۵

خبرنامه رسمی سندیکای صنعت برق ایران

ولادت حضرت علی(ع) و روز پدر مبارک باد

فهرست

- اولیت اصلاح ساختارهای اقتصادی در کنار تعامل با خارج ۲
- روایت جدید از ذخایر سدهای بزرگ ۳
- نیروگاه‌های برق برای تابستان آماده‌اند؟ ۳
- وبینار بازاریابی بین الملل ۲ و ۳ اسفند برگزار می‌شود ۴
- بسته ویژه اعضا برای درج آگهی در نشریه ستبران و رسانه‌های سندیکا ۴
- برگشت دلار به کانال ۲۷ ..... ۵
- سرمایه‌گذاری در ساخت نیروگاه برای بخش خصوصی جذابیت ندارد ۶
- جزئیات دستورالعمل ارائه خدمات پایه بانکی به صورت غیر حضوری ۶
- تصویر بورس در ۱۴۱۰ ..... ۷
- سهام دارا و ندار در تهران نشینی ۸
- آیا دفتر کار، یک ضرورت است؟ ۹

استعلام میانگین قیمت تجهیزات فهرست بهای پایه توزیع نیروی برق

سندیکا از شرکت‌های عضو درخواست کرده است میانگین قیمت تجهیزات فهرست بهای پایه توزیع نیروی برق مطابق با جداول پیوست، در دی و بهمن ماه سال ۱۴۰۰ را حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۲۷ به دبیرخانه سندیکا ارسال فرمایند.

قیمت‌های مندرج در فهرس بها در استخراج شاخص‌های آحاد بهای سازمان برنامه و بودجه کشور و به تبع آن محاسبه و تخصیص تعدیل قراردادها به فعالان بخش خصوصی تاثیر بسزایی دارد. بر این اساس هماهنگی‌های صورت پذیرفته می‌باشند سندیکا و دبیرخانه فهرس بهای انتقال و فوق توزیع نیروی برق شرکت توانیر، مقرر شده است قیمت‌های اعلام شده از سوی سندیکا پس از تحلیل کارشناسی اطلاعات دریافتی از شرکت‌های سازنده، پیمانکار، مشاور و بازرگانی عضو (به‌عنوان تامین کنندگان کالا و خدمات صنعت برق کشور) با وزنی معنادار در فهرس بهای منتشر شده از سوی سازمان برنامه و بودجه مدنظر قرار گیرد. بر این اساس سندیکا از شرکت‌های عضو درخواست کرده است میانگین قیمت تجهیزات فهرست بهای پایه توزیع نیروی برق مطابق با جداول پیوست، در دی و بهمن ماه سال ۱۴۰۰ را حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۲۷ به دبیرخانه سندیکا ارسال فرمایند.

فهرست بها

اولیت اصلاح ساختارهای اقتصادی در کنار تعامل با خارج چشم‌اندازی برای احیای امیدهای سال ۹۴ و بازسازی روابط قدرتمند و بالنده‌ای که در فاصله سال‌های ۷۵ تا ۸۵ میان اکوسیستم تولید و تجارت ایران و اقتصاد جهانی در حال شکل‌گیری بود، در آینده قابل پیش‌بینی وجود ندارد.

ارزیابی میزان تاثیرگذاری توافقی که ظاهراً در وین شاهد آن خواهیم بود، بر تغییر مناسبات بین‌المللی اقتصاد ایران به دو مولفه اساسی، یعنی «تغییرات میزان ریسک سیاسی» و «ظرفیت اقتصاد ایران برای فعالیت‌های بین‌المللی» وابسته است.

اولین و بدیهی‌ترین گام در ارزیابی تغییرات سطح ریسک سیاسی بر اثر توافق احتمالی وین، تاثیر این توافق بر آن دسته از کشمکش‌ها و نگرانی‌هایی است که اصطلاحاً «مساله هسته‌ای ایران» نامیده می‌شوند. واقعیت این است که ریشه این مساله آن‌قدر عمیق و ابعاد ملاحظات مرتبط با آن، چنان متعدد و پیچیده هستند که باید گفت، «حل این مساله» در آینده پیش‌بینی‌پذیر ناممکن می‌نماید. در دوران توافق قبلی یا همان برجام نیز، دقت در

مفاد توافق نشان می‌دهد که طرفین در واقع بر سر راه‌حلی برای «مهار مساله» به تفاهم رسیدند که علاوه بر مکانیزم‌های نظارتی، بر پایه پذیرش برخی محدودیت‌ها از سوی ایران و «کنار نهادن» برخی ادعاها از سوی طرف‌های مقابل بنا شده بود.

در فاصله سال‌های ۹۴ تا امروز اما، این مساله دستخوش تغییرات فنی و سیاسی بسیار زیادی شده است، به صورتی که امروز، دیگر تقریباً امیدی برای بازگشت به وضعیت سال ۹۴ نیز در مورد آن وجود ندارد. تغییرات شرایط مساله هسته‌ای ایران، تغییر نقش و موضع بازیگران بین‌المللی در قبال این مساله و همچنین افول ظرفیت‌ها و سرمایه‌های سیاسی مورد نیاز برای حل یا مهار این مساله در دو طرف اصلی منازعه، یعنی ایران و آمریکا، در مجموع شرایطی را رقم زده است که می‌توان گفت، هر توافق ممکن، توافقی به مراتب سطحی‌تر و مقطعی‌تر از توافق سال ۹۴ خواهد بود که بدون دست زدن به ریشه‌های مساله هسته‌ای ایران، تلاش می‌کند شاخه‌های بحران روییده از آن را تا حدی هرس کند.

تجربه رویش و ریزش برجام نیز این درس را به‌خوبی برای تمام فعالان اقتصادی بین‌المللی علاقه‌مند به حضور در بازار ایران مرور کرد که در پیل رنگ متنوع ریسک سیاسی اقتصاد ایران، مساله هسته‌ای شاید رنگی چشمگیر باشد؛ اما به هیچ عنوان تنها عنصر مهم نیست.

زیربنای ریسک سیاسی اقتصاد ایران برای شرکای بین‌المللی بالقوه، مخاصمه آمریکا با ایران است که با توجه به سابقه غیرقابل

اعتماد آن کشور و شرایط حاکم بر مناسبات طرفین، در آینده قابل پیش‌بینی، چشم‌اندازی برای بروز تغییری معنادار در آن وجود ندارد. تنها به‌عنوان یک نمونه، مجموعه تهدیدات انفعالی (reactive) که تحریم یکجانبه آمریکا، در طول سال‌های اخیر و پس از عهدشکنی این کشور در مورد برجام، همچون یک میدان مین در برابر علاقه‌مندان ورود به بازار ایران گسترده است، با هیچ «توافق ممکن» قابل پاکسازی نیست یا لاقبل به‌سرعت قابل پاکسازی نیست. حتی اگر فرض کنیم یک معجزه، به‌ناگاه تمام موانع ساختاری مبتنی بر تحمیل ریسک سیاسی را از پیش پای فعالیت‌های بین‌المللی اقتصاد ایران برمی‌دارد، گسل نهادی ایجادشده میان اقتصاد ایران و جهان در طول بیش از یک‌دهه گذشته (که فقط یکی از نمونه‌های آن بیگانگی نظام بانکداری کشور با بانکداری مدرن جهانی است) در کنار شبکه درهم‌تنیده مسائل مقیاس‌پذیری، کیفیت فضای کسب و کار، کیفیت حکمرانی اقتصادی و اعوجاج‌های اقتصاد کلان، در مجموع سبب می‌شوند هیچ شانس درخشانی برای اعمال یک شوک مثبت چشمگیر به اقتصاد کشور از محل گشایش‌های بین‌المللی وجود نداشته باشد.

در عمل چه اتفاقی خواهد افتاد؟

توافق محدود و مقطعی پیش‌رو، در بخش منافع ایران، قاعدتاً متمرکز بر تسهیل فروش منابع طبیعی و به‌ویژه نفت، از سوی ایران و بازگشت ارز آن به دولت، نهادهای حاکمیتی و بازیگران نزدیک به آنان است. این دسترسی به منابع ارزی، امکان تکرار سیاست سرکوب قیمت ارز را برای کاهش فشار بر معیشت مردم فراهم

می‌کند.

این سیاست با آزادشدن بخشی از ذخایر احتیاطی از سوی بازیگران غیرحرفه‌ای‌تر بازار ارز نیز همراه خواهد شد و برای دوره‌ای کوتاه، شاهد عقب‌نشینی نرخ ارز خواهیم بود و پس از آن نیز روند رشد قیمت برای مدتی شیب کمتری را نشان خواهد داد. هرچند این مسکن همچون دفعات قبل تاثیری مقطعی دارد و به دلیل محدودیت‌های مالی دولت و گرفتاری آن در تله ناترازی، با شدت دوره‌های قبل نیز قابل تکرار نیست.

شرکای این روزهای ایران، یعنی روسیه و چین نیز، امکان خواهند یافت تا در پروژه‌های زیرساختی کشور حضور پررنگ‌تری داشته باشند. البته این حضور در شرایطی که دست ما از سایر گزینه‌ها کوتاه و شرایط برخی زیرساخت‌ها نیز واقعا وخیم است؛ طبیعتاً معامله چندان شیرینی برای طرف ایرانی نخواهد بود.

در کنار این موارد، روابط تجاری کوتاه‌مدت، مانند واردات کالاهای مصرفی بادوام و امثال آن نیز رونق خواهد گرفت. در نتیجه احتمالاً شاهد حضور پراکنده بازیگران کوچک‌تر و خطرپذیرتر اقتصادهای توسعه‌یافته در ایران نیز خواهیم بود و البته آمارهای اقتصاد کلان و به‌ویژه رشد اقتصادی نیز برای دوره‌ای کوتاه از اثر ورود دلارهای نفتی و... سبزپوش خواهند شد.

از این رئوس که بگذریم؛ برخی پدیده‌های نمادین و تشریفاتی، همچون آمد و رفت هیات‌هایی که تنها کارکرد واقعی‌شان رونق دادن به کسب‌وکار هتلداران پایتخت پس از دوران سخت و سیاه کروناست یا تسهیل کار

روایت جدید از ذخایر سدهای بزرگ

آمار دفتر اطلاعات و داده‌های آب کشور نشان می‌دهد، با سپری شدن ۱۴۳ روز از سال آبی تا ۲۳ بهمن‌ماه (سال آبی ۱۴۰۱-۱۴۰۰) مجموع حجم ذخایر آب در مخازن سدهای کشور به حدود ۲۱/۶ میلیارد متر مکعب رسیده که نسبت به مدت مشابه سال آبی گذشته بیانگر ۱۹ درصد کاهش است.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت نیرو (پاون)، مدیرکل دفتر اطلاعات و داده‌های آب کشور اظهار کرد: بررسی وضعیت ورودی سدهای کشور نشان می‌دهد، میزان حجم ورودی‌های سال آبی جاری نسبت به مدت مشابه گذشته کاهش ۱۵ درصدی دارد؛ اما با توجه به اینکه ذخایر برفی سال جاری تاکنون نسبت به سال قبل بیش از دوبرابر است، ذوب برف در ماه‌های آینده باعث رشد ورودی به سدها خواهد شد. فیروز قاسم‌زاده اضافه کرد: میزان پرشدگی سد زاینده‌رود در استان اصفهان، سدهای استان تهران، سدهای حوضه آبریز دریاچه ارومیه و سدهای استان خوزستان در شرایط فعلی به ترتیب حدود ۱۰ درصد، ۱۷ درصد، ۳۳ درصد و ۴۸ درصد بوده و با توجه به بارش‌های مناسب در جنوب کشور طی سال جاری، سدهای استان هرمزگان تقریباً در شرایط پرشدگی کامل قرار دارند.

نیروگاه‌های برق برای تابستان آماده‌اند؟

دنیای اقتصاد: معاون راهبری تولید شرکت برق حرارتی اعلام کرد: برنامه تعمیرات نیروگاه‌های حرارتی سراسر کشور از ابتدای مهرماه امسال همزمان با گذر از دوره اوج مصرف برق تابستان آغاز شده است و طبق برنامه ریزی صورت گرفته تعمیرات این واحدها خردادماه به پایان خواهد رسید تا نیروگاه‌های حرارتی برای تامین برق پایدار فصول گرم سال آمادگی کامل داشته باشند.

ناصر اسکندری در گفت‌وگو با «ایسنا»، با بیان اینکه نیروگاه‌ها نیز مانند سایر تجهیزاتی که در کشور استفاده می‌شوند، نیازمند تعمیرات، ارتقا، بازدید و بررسی هستند، اظهار کرد: در مجموعه

صنعت برق کشور، نیروگاه‌ها موجود زنده‌ای قلمداد می‌شوند که به مراقبت و نگهداری مستمر و پیوسته نیاز دارند. وی افزود: در فصل تعمیرات سال جاری که از انتهای شهریورماه آغاز می‌شود و تا انتهای خردادماه ادامه دارد، حدود ۱۰۴ هزار مگاوات برنامه‌ریزی برای تعمیرات داریم که اگر به طور میانگین مورد بررسی قرار دهیم، در تمامی روزهای این فصل تعمیراتی، روزانه معادل ۱۰ هزار مگاوات فعالیت تعمیراتی در مجموعه نیروگاه‌های کشور خواهیم داشت. معاون راهبری تولید شرکت برق حرارتی گفت: برنامه تعمیرات نیروگاه‌های حرارتی سراسر کشور شامل تعمیرات اساسی نیروگاه‌های بخار یا تعمیرات اساسی نیروگاه‌های گازی، بازدیدها و تعمیرات دوره‌ای می‌شود. طی هماهنگی با مدیریت شبکه برق ایران، برنامه‌های تعمیراتی را از نیمه شهریورماه آغاز کردیم و در حال حاضر از برنامه‌ریزی تعمیراتی جلوگیری و امیدواریم بتوانیم با همین روند بحث تعمیرات نیروگاهی را در کشور ادامه دهیم.

اسکندری با اشاره به آخرین وضعیت نیروگاه‌های کشور، اظهار کرد: قبل از فرارسیدن پیک مصرف برق تابستان سال آینده، بیش از ۱۰۰ هزار مگاوات برنامه تعمیراتی در نیروگاه‌های سراسر کشور با تامین منابع مالی لازم اجرا خواهد شد که تاکنون نیمی از این برنامه پیش رفته است. به گفته وی، بیش از ۵۰ هزار مگاوات برنامه تعمیرات نیروگاه‌های حرارتی شروع شده است و برای آمادگی این واحدها طی دوره اوج مصرف تابستان سال آینده حدود ۷۰۰ پروژه تعمیرات اساسی واحدهای بخاری و گازی، مسیر داغ و اتاق احتراق و تعمیرات دوره‌ای در نیروگاه‌های

خصوصی و دولتی اجرا خواهد شد. معاون راهبری تولید شرکت برق حرارتی درباره برنامه تعمیرات نیروگاه‌های حرارتی سراسر کشور اظهار کرد: حدود ۴۴۰۰ مگاوات از برنامه‌های تعمیراتی آغاز شده مربوط به تعمیرات اساسی واحدهای بخاری، ۷۸۰۰ مگاوات مربوط به تعمیرات اساسی واحدهای گازی، ۷۰۰ مگاوات مربوط به بازدید مسیر داغ، ۱۵ هزار مگاوات مربوط به تعمیرات دوره‌ای واحدهای بخاری و ۲۴ هزار و ۵۰۰ مگاوات مربوط به بازدید اتاق احتراق بوده که تاکنون بخشی از این اقدامات به پایان رسیده است. اسکندری با بیان اینکه اولویت ما تامین برق مطمئن مردم است، بنابراین به هیچ دلیلی نباید خللی در تامین برق مردم ایجاد شود، گفت: برای رسیدن به این مهم، پیش‌شرط‌های اولیه‌ای داریم که اولین آن تامین سوخت نیروگاه‌هاست. مجموعه وزارت نفت امسال همراهی بسیار خوبی داشته و خوشبختانه شرایط تامین سوخت نیروگاه‌ها به گونه‌ای است که ذخایر موجود در مخازن نیروگاهی کشور در حال حاضر بیش از موجودی سال قبل و سال پیش از آن است. وی ادامه داد: موضوع تامین سوخت نیروگاهی اصلی‌ترین اقدام بوده و باید استمرار یابد تا بتوانیم فصل سرما را به راحتی پشت سر بگذاریم. موضوع دیگر، مصارف مردم است، مصارف مردم از طریق مدیریت مصرف تا حدودی قابلیت کنترل دارد، اما در نهایت این مردم هستند که باید همراهی کنند تا در مواقعی که تولید برق و مصرف برق کشور در نائزای قرار می‌گیرد، با کنترل مصرف بتوانیم برای تامین برق ثبات ایجاد کنیم.

بسته ویژه اعضا برای درج آگهی در نشریه ستبران و رسانه‌های سندیکا _ ویژه‌نامه پایان سال

درج اخبار و آگهی‌های تبلیغاتی در رسانه‌های سندیکا فرصت مناسبی برای معرفی موثر توانمندی‌ها و دستاوردهای شرکت‌های عضو به صاحبان صنایع و دست‌اندرکاران صنعت برق و انرژی کشور است.

نشریه ستبران با انتشار ۱۲۷ شماره به عنوان یکی از مهمترین رسانه‌های صنعت برق، از جایگاه ویژه‌ای در بین کارفرمایان و دست‌اندرکاران این حوزه برخوردار است.

از آنجا که سال ۱۴۰۰ به تدریج به روزهای پایانی خود نزدیک می‌شود و عمده رویدادهای رایج برای معرفی ظرفیت‌ها و توانمندی‌های شرکت‌های فعال صنعت برق در پایان سال به دلیل شیوع ویروس کرونا برگزار نمی‌شود، از اینرو سندیکا از طریق مجموعه رسانه‌های اطلاع‌رسانی و تبلیغاتی خود شامل نشریه ستبران، وب سایت سندیکا، بولتن الکترونیکی رسانه، صفحات رسمی اینستاگرام، تلگرام و آپارات، بستر مناسبی را برای معرفی شرکت‌های صنعت برق فراهم آورده است.

بر این اساس در ویژه‌نامه پایان سال بسته تبلیغاتی ویژه‌ای جهت اثر بخشی گسترده‌تر تبلیغات شرکت‌های عضو و ارائه آن به بیش از ۱۰ هزار مخاطب صنعت برق پیش بینی شده است و شرکت‌های عضو می‌توانند با ۲۰ درصد تخفیف از این بسته ویژه برخوردار شوند.

بدینوسیله از شرکت‌های عضو دعوت می‌شود جهت استفاده از بسته تبلیغاتی فوق و درج آگهی در نشریه ستبران و رسانه‌های سندیکا، فرم مربوطه را تکمیل و با بخش آگهی‌های روابط عمومی سندیکا (خانم باقرپور-داخلی ۱۱۳) هماهنگ فرمایند.

بسته ویژه اعضا برای درج آگهی در نشریه ستبران و رسانه‌های سندیکا

شرح	توضیحات	قیمت (ریال)
آگهی در نشریه ستبران	صفحات اولیه	۳۰,۰۰۰,۰۰۰
آگهی در سایر رسانه‌های سندیکا	یک نوبت آگهی گوشواره بولتن روزانه - صفحه اول	۵,۰۰۰,۰۰۰
	اینستاگرام (یک نوبت پست، دو نوبت استوری) تلگرام، واتساپ (یک نوبت)	
جمع هزینه بسته تبلیغاتی		۳۵,۰۰۰,۰۰۰
کسر ۲۰٪ تخفیف ویژه اعضا		- ۷,۰۰۰,۰۰۰
مبلغ قابل پرداخت با کسر ۲۰٪ تخفیف (ویژه اعضا)		۲۸,۰۰۰,۰۰۰

به همت اتاق مشترک ایران و فرانسه

وبینار بازاریاب‌شناسی بین‌الملل ۲ و ۳ اسفند برگزار می‌شود
اتاق مشترک ایران و فرانسه و بینار بازاریاب‌شناسی بین‌الملل را ۲ و ۳ اسفند برگزار می‌کند.

اتاق مشترک بازرگان ایران و فرانسه در نظر دارد و بینار بازاریاب‌شناسی بین‌الملل را ۲ و ۳ اسفندماه از ساعت ۱۹ الی ۲۱ برگزار کند.

در این نشست احسان سلطانی‌فر، کارشناس دیپلماسی اقتصادی وزارت خارجه حضور خواهد داشت. علاقه‌مندان می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۸۸۴۹۱۴۲۷ داخلی ۲ تماس بگیرند و یا به اینجا مراجعه کنند.

معاملات ارزی بازار تهران افزایش دهند. اما عده دیگری از تحلیلگران بازار ارز با اشاره به اخبار سیاسی منتشرشده در روزهای اخیر بر این باورند که این حرکات افزایشی نرخ دلار همانطور که در دو هفته گذشته و در زمان حضور دلار در مرز کانال ۲۸ بی نتیجه ماند در کانال جدید نیز حاصلی نخواهد داشت. از روز سه شنبه ۱۹ بهمن ماه و با از سرگیری دور هشتم مذاکرات هسته‌ای وین تقریباً تمام طرفین نشست‌ها از قرار گرفتن مذاکرات در مراحل نهایی خود سخن گفتند و با ابراز امیدواری نسبت به روند این نشست‌ها حصول توافق جدید را قریب‌الوقوع دانستند. تحلیلگران سیاسی-ارزی بازار تهران نیز بر مبنای همین اظهارنظرها معتقدند که برآیند کلی نمودار قیمتی شاخص بازار ارز با وجود این افزایش قیمت‌ها همچنان کاهشی خواهد ماند. نکته دیگری که وجود دارد این است که احتمال افزایش تنش‌ها میان اوکراین و روسیه نیز می‌تواند بر آینده بازار اثرگذار باشد. در روزهای اخیر بازارهای جهانی افزایش یافتند و آینده نامعلوم این درگیری می‌تواند شرایط بازارهای دنیا نظیر طلا را نیز تحت تاثیر قرار دهد. برخی معتقدند افزایش قیمت طلای جهانی، هم می‌تواند روی قیمت سکه اثر گذار باشد و هم بر بازار ارز فشار ایجاد کند. هر چند به نظر نمی‌رسد این اثر بر بازار مانند سایر عوامل نظیر مذاکرات هسته‌ای عمل کند. سکه امامی نیز که در روزهای گذشته و در اثر افزایش نرخ طلای جهانی روند افزایشی جدیدی را آغاز کرده بود روز گذشته با ۱۵۰ هزار تومان افزایش قیمت نسبت به نرخ روز شنبه در سطح قیمتی ۱۲ میلیون و ۱۵۰ هزار تومان معامله شد.

روز یکشنبه دلار را با ۱۵۰ تومان افزایش نسبت به نرخ مذکور معامله کردند. این روند افزایشی تا انتهای روز گذشته ادامه داشت؛ به‌صورتی که شاخص بازار ارز در حوالی ظهر دیروز به سطح قیمتی ۲۶ هزار و ۹۵۰ تومان نیز رسید. طبق بررسی‌های به عمل آمده از هسته مرکزی بازار ارز تعداد خریداران نسبت به روزهای گذشته افزایش محسوسی داشته و همین امر سبب شده فروشندگان دست بالاتری در افزایش قیمت داشته باشند. در نهایت قیمت اسکناس آمریکایی در بازار روز گذشته با ۳۰۰ تومان افزایش قیمت به رقم ۲۷ هزار تومان رسید. عده‌ای از تحلیلگران و کارشناسان ارزی بازار تهران در توضیح روند افزایشی روز گذشته به طولانی‌تر شدن روند مذاکرات هسته‌ای ایران و قدرت‌های جهانی اشاره داشتند. این افراد بر این باورند که بر اساس اخبار سیاسی منتشرشده در روزها و هفته‌های اخیر و همچنین کانال‌شکنی‌های دلار طی دو ماه گذشته انتظارات مثبتی از آینده بازار ارز تهران در جامعه به وجود آمده است. این انتظارات مثبت سبب شده است عده بسیاری از متقاضیان ارز در بازار تهران در انتظار سطوح قیمتی پایین‌تر، از خریدهای خود دست بکشند و در نتیجه آن حجم معاملات در گردش این بازار به میزان قابل توجهی کاهش یابد. حال با طولانی‌تر شدن روند مذاکرات هسته‌ای وین عده‌ای از این افراد که تاکنون از خرید ارز امتناع می‌کردند از انتظار خود دست کشیده و در جهت رفع نیازهای ارزی خود ناچاراً نقش خریدار را در بازار ارز تهران بازی می‌کنند. در نتیجه ورود این تقاضاهای معوقه به بازار نیز معامله‌گران ارزی توانسته‌اند قیمت اسکناس آمریکایی را در

تقاضاهای ارزی معوقه به بازار روانه شد

برگشت دلار به کانال ۲۷

دنیای اقتصاد: نرخ شاخص بازار ارز در بازار دیروز مجدداً افزایشی بود و دلار توانست پس از یک هفته و یک روز نوسان در کانال ۲۶ هزار تومانی، بار دیگر به کانال ۲۷ هزار تومانی بازگردد. شاخص بازار ارز که روز آغازین هفته گذشته توانسته بود پس از چند تلاش ناموفق به کانال ۲۶ هزار تومان وارد شود روز گذشته و پس از حدود ۸ روز به مرز کانال ۲۷ هزار تومانی بازگشت. بررسی‌ها از فضای دیروز بازار ارز تهران خبر از افزایش تعداد خریداران و متقاضیان ارز می‌دهد. عده‌ای از فعالان بازار ارز تهران بر این باورند که افزایش مشاهده‌شده در نرخ دلار روز شنبه، می‌تواند ناشی از به طول انجامیدن روند مذاکرات هسته‌ای ایران و گروه ۴+۱ است. این افراد همچنین از ورود تقاضاهای معوقه به بازار ارز تهران سخن گفتند. این در حالی است که اخبار سیاسی منتشرشده در روزهای اخیر همگی حاکی از قرار گرفتن مذاکرات در مرحله نهایی و نزدیکی حصول نتیجه جدید است.

که در روز نخست هفته جاری معاملات دلاری خود را در سطح قیمتی ۲۶ هزار و ۷۰۰ تومان انجام دادند، با شروع نخستین ساعت‌های بازار

دیروز یکشنبه ۲۴ بهمن ماه اسکناس آمریکایی در بازار ارز تهران افزایش جدیدی از خود به نمایش گذاشت. معامله‌گران ارزی بازار تهران

جزئیات دستورالعمل ارائه خدمات پایه بانکی به صورت غیر حضوری

رئیس کل بانک مرکزی جزئیات دستورالعمل ارائه خدمات پایه بانکی به صورت غیر حضوری، مصوب شورای عالی مبارزه با پولشویی را تشریح کرد.

به گزارش خبرگزاری تسنیم به نقل از روابط عمومی بانک مرکزی، «علی صالح‌آبادی» در خصوص مصوبه امروز شورای عالی مبارزه با پولشویی گفت: امروز دستورالعمل مهمی به تصویب شورای عالی مبارزه با پولشویی رسید؛ اهمیت این دستورالعمل از آنجاست که امکان ارائه خدمات پایه بانکی به صورت غیرحضوری را به مردم فراهم می‌کند. وی افزود: با توجه به شرایط کرونا و از آنجایی که درصددیم دسترسی مردم به نظام بانکی تسهیل شود، در جلسه روز جاری شرایطی تصویب شد که مردم بتوانند از خدمات پایه بانکی به صورت کاملاً غیرحضوری بهره‌مند شوند.

رئیس شورای پول و اعتبار در توضیح این دستورالعمل عنوان کرد: براین اساس، روش‌های احراز هویت به شکل غیرحضوری خواهد بود و افراد برای افتتاح حساب و دریافت خدمات از شبکه بانکی و مؤسسات مالی و اعتباری می‌توانند بدون مراجعه فیزیکی به شبکه بانکی کشور به صورت غیرحضوری از این خدمات بهره‌مند شوند.

صالح‌آبادی خاطر نشان کرد: روش‌های انجام کار در این دستورالعمل به گونه‌ای در نظر گرفته شده است که هم احراز هویت غیرحضوری به صورت کامل و بدون خلل انجام شود و در عین حال افراد

مطالبات زیادی از دولت دارد که هنوز پرداخت نشده است و از سوی دیگر بازگشت سرمایه در ساخت نیروگاه مناسب نیست و موانع در مسیر سرمایه گذاری بسیار است.

وی بیان کرد: کشور با کمبود ۱۰ هزار مگاوات برق مواجه است که برای تامین این نیاز باید ۳۰۰ هزار میلیارد تومان برای آن در قالب ساخت نیروگاه هزینه شود، تامین چنین سرمایه‌ای به تنهایی نه توسط بخش دولتی و نه توسط بخش خصوصی امکان‌پذیر نیست، شاید بخش بانکی بتواند با دادن برخی تسهیلات مناسب، بخشی از این سرمایه را تامین کند.

وی با تاکید بر تقویت اقتصاد صنعت برق گفت: اقتصادی که نرخ فروش برق آن به ازای هر کیلووات کمتر از ۱۰۰ تومان، متوسط خرید قیمت هر کیلووات برق از نیروگاه‌های تولید پراکنده به طور متوسط ۴۸۰ تومان و از نیروگاه خورشیدی هزار و ۲۰۰ تومان است، نمی‌تواند یک اقتصاد سالم و رو به رشد باشد و تا این اقتصاد پویا نباشد، جذابیتی برای سرمایه گذاری بخش خصوصی ندارد.

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی خراسان رضوی از جمله موانع موجود برای سرمایه گذاری بخش خصوصی در حوزه نیروگاهی را بازگشت طولانی مدت سرمایه، موانعی که شرکت‌های دولتی از جمله شرکت توزیع نیروی برق برای نیروگاه‌های خصوصی ایجاد می‌کنند، عدم تسهیل گری بانک‌ها در پرداخت تسهیلات و چالش‌هایی برشمرده که صنعت برق با آن مواجه است.

شادمان گفت: تامین ۳۰۰ هزار میلیارد تومان برای ساخت نیروگاه قابل انجام است، اما تسهیل گری دولت و همراهی بانک‌ها می‌تواند بخش خصوصی را ترغیب به سرمایه گذاری در این بخش کند.

سرمایه گذاری در ساخت نیروگاه برای بخش خصوصی جذابیت ندارد

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی خراسان رضوی گفت: شرایط کنونی صنعت برق به نحوی است که جذابیتی برای سرمایه گذاری بخش خصوصی در این حوزه ایجاد نمی‌کند.

به گزارش برق نیوز، محسن شادمان روز دوشنبه افزود: دولت تنها خریدار برقی است که توسط نیروگاه ایجاد شده توسط بخش خصوصی تولید می‌شود، و حال آنکه از یک سو بخش خصوصی

بازار سهام ایران ۱۰ سال دیگر چگونه خواهد بود؟

تصویر بورس در ۱۴۱۰

دنیای اقتصاد: چهره بورس در سال ۱۴۱۰ یعنی ۱۰ سال دیگر موضوع بحث کارشناسان بورسی در یک گفت‌وگوی زنده اینستاگرامی بود. کارشناسانی که با اذعان به کاستی‌های امروز بازار سرمایه همچون محدودیت‌های معاملاتی، دخالت‌های دستوری، حکمرانی غیراصولی دولت، جعبه ابزار ناقص و البته عدم تعاملات بین‌المللی اظهار امیدواری کردند که تا ۱۰ سال دیگر چهره بورسی که در آن زمان ۶۴ ساله می‌شود، با رفع این کاستی‌ها آراسته شود. موضوعاتی که چالش‌های بسیاری برای فعالان بورسی ایجاد کرده و در برش‌های زمانی مختلف ابرنوسان‌های صعودی و نزولی را رقم زده است. با رفع این چالش‌ها، بورس تازه به حداقل‌هایی دست می‌یابد که سال‌هاست در بورس‌های جهانی وجود دارد و حتی از الزامات بازارها به‌شمار می‌رود. با این حال کارشناسان تاکید می‌کنند دستیابی بازار سرمایه به همین حداقل‌ها نیز نیازمند ثبات اقتصادی و بازگشت به ریل صحیح سیاست‌گذاری است؛ چراکه در صورت حکمفرمایی نابازار در اقتصاد و عدم پیروی از اصول اقتصاد آزاد نمی‌توان انتظار یک بازار سرمایه کارآ و مولد را داشت.

چشم‌انداز بورس در سال ۱۴۱۰ موضوعی بود که طی گفت‌وگویی با سه تن از کارشناسان و خبرگان بازار سرمایه مورد پرسش قرار گرفت. در این گفت‌وگوی زنده اینستاگرامی که با هدایت نیما آزادی، تحلیلگر و مدرس بازارهای مالی انجام شد، سعید اسلامی‌بیدگلی (دبیرکل کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران)، حمیدرضا دانش‌کاظمی (عضو شورای عالی بورس و اوراق‌بهدار) و بهنام بهزادفر (تحلیلگر و مدرس بازار سرمایه) حضور داشتند و به بررسی شرایط بازار سرمایه در ۱۰ سال آینده پرداختند. وضعیت ریزساختارها، ابزارهای معاملاتی، تکنولوژی، نهادهای مالی، روند بازار و سرمایه‌گذار خارجی تنها بخشی از مباحث مطرح‌شده در این گفت‌وگوی زنده اینستاگرامی بود.

نیما آزادی: ما در سال ۱۳۹۹ در فراخوان بزرگی، حجم قابل‌توجهی از هم‌وطنان را به بازار آوردیم اما از ظرفیت موجود به بدترین شکل ممکن استفاده شد. ما در بورس تهران صرفاً می‌توانیم در جهت رشد قیمت‌ها سود کسب کنیم و در جهت افت سهامدار تشویق به خویشتنداری می‌شود. ما در این زمینه چه کارهایی کردیم؟ به‌ویژه در خصوص ETF ها چه اقداماتی انجام شده است؟

سعید اسلامی‌بیدگلی: در سال ۹۹ طیف وسیعی از مردم به بازار سرمایه وارد شدند و با ورود برخی ETF ها این شائبه به‌وجود آمد که دولت دست به نوعی تامین مالی از این بازار زده است، بدون آنکه مالکیت آن نهادها را رها کند. موضوع یک‌طرفه بودن بازار سهام ایران اما موضوعی کلیدی است که نیاز به بحث و گفت‌وگوی بیشتری دارد. یکی از چالش‌های ما در بازار ایران کمبود ابزارهای معاملاتی است. عمده ابزارهای ما بر روی سهام است و هرچند طی

سال‌های اخیر اوراق مشتقه را نیز گسترش دادیم اما هنوز از حجم معاملاتی ناچیزی برخوردارند. بسیاری از انواع مختلف فاند‌ها وجود ندارد و در زمینه ابزارهای پوشش‌ریسک نیز ضعف‌های کلیدی دیده می‌شود. اما برای اینکه بدانیم در ۱۰ سال آینده چه بورسی را شاهد خواهیم بود باید چشم‌انداز خود از زیرساخت‌ها، ریزساختارها، نهادها و ابزارهای مالی و بین‌المللی شدن بازار سرمایه را بیان کنیم. البته میان حالت بهینه و مطلوب و اینکه چه اتفاقی می‌تواند بیفتد اختلاف وجود دارد. اگرچه می‌پذیریم بورس ایران به دلایل مختلفی دارای توسعه‌یافتگی کاملی نیست که مهم‌ترین دلیل آن نظام حکمرانی بر اقتصاد ایران و وجود نهادهای ضدبازار است، اما ظرفیت توسعه ابزارها و نهادها وجود دارد. مهم‌ترین این ابزارها، یک ابزارهایی است که بازار را دوطرفه کرده و دوم ابزارهای کنترل ریسک. به‌نظر می‌رسد تا حدی زیرساخت‌های قانونی برای اجرایی شدن این ابزار نیز فراهم شده است. در خصوص ETF ها اما بحث فراتر از این است. ما سال گذشته در نامه‌ای شفاف از طرف کانون نهادهای سرمایه‌گذاری، آسیب ایجاد این‌گونه ETF را برای دولت شرح دادیم اما متأسفانه به بخش‌هایی از این صحبت‌های توجه جدی نشد. امروز باید به‌دنبال راهکارهایی برای نقایص ایجاد شده طی سال‌های ۹۸ تا ۱۴۰۰ باشیم.

نیما آزادی: آقای دانش‌کاظمی، ما عملاً ابزاری برای پوشش‌ریسک در بازار سهام کشور نداریم. توسعه این ابزارها الزامی است پس چرا فرآیند تصمیم‌گیری و توسعه بازار به کندی دنبال می‌شود. این فرآیند به چه شکلی است؟ کجاها تصمیم‌گیری می‌شود؟ آیا ساختار دولتی اقتصاد و بورس باعث چنین مشکلاتی شده است؟ آیا شورای عالی بورس

نیما آزادی
تحلیلگر و مدرس
بازارهای مالی

حمیدرضا دانش‌کاظمی
عضو شورای عالی
بورس و اوراق‌بهدار

سعید اسلامی‌بیدگلی
دبیرکل کانون نهادهای
سرمایه‌گذاری ایران

بهنام بهزادفر
کارشناس
بازار سرمایه

هزینه‌های پایتخت برعهده کم درآمدهاست

سهم دارا و ندار در تهران نشینی

گزارش «دنیای اقتصاد» از دو گام وارونه برای اداره شهر؛ آنالیز ارقام بودجه شهرداری

دنیای اقتصاد: آنالیز بودجه‌ای که مدیریت شهری تهران برای «اداره پایتخت در ۱۴۰۱» تدارک دیده است از «بار مالی سنگین کم‌درآمدها برای تامین مخارج شهر» حکایت می‌کند. سرانه بودجه شهر تهران به ازای هر خانوار ۱۴ میلیون تومان است؛ اما دارا و ندار - بالاشهر و پایین‌شهر - قرار است تقریباً به یک اندازه و معادل کمتر از ۵۰۰ هزار تومان، «شارژ شهری» پرداخت کنند. این در حالی است که «ساکنان شمال شهر تهران» حدود سه برابر شهروندان جنوب شهر به امکانات و خدمات شهری دسترسی دارند و در عین حال عارضه بیشتری برای شهر تولید می‌کنند.

کنارزنی «مترو» در بودجه تهران - لایحه بودجه ۱۴۰۱ شهرداری

مؤلفه	شرح مؤلفه
رقم بودجه اداره تهران (لایحه پیشنهادی)	*۵۶ هزار و ۸۶۸ میلیارد تومان
میزان رشد نسبت به ۱۴۰۰	۵۱ درصد افزایش
رشد بودجه «هزینه‌های شهر»	۴۲ درصد
رشد بودجه «سرمایه‌ای»	۹ درصد
درآمد از محل فروش «دارایی‌ها و ذخایر شهر» - تراکم ساختمانی، املاک و ...	۲۸ هزار و ۱۰۰ میلیارد تومان
رشد درآمد فروش دارایی	۷۲ درصد
درآمد حاصل از اخذ «شارژ شهری» - عوارض نوسازی (سال‌ترین منبع مالی)	یک هزار و ۵۹۱ میلیارد تومان
رشد بودجه «شارژ شهری»	۳۳ درصد
سرانه هزینه اداره تهران به ازای هر خانوار	۱۴ میلیون تومان
متوسط شارژ شهری	۵۰۰ هزار تومان
بودجه «توسعه مترو»	۴ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان
رشد بودجه «توسعه مترو»	۲۹ درصد
میزان رشد بودجه «بزرگراه‌سازی»	۲۲۰ درصد
شارژ وارونه تهران	۱- خرج شهر به جای آنکه از «استفاده‌کنندگان از خدمات لوکس، گران و مازاد شهری» دریافت شود از «فروش دارایی‌های غیرقابل جایگزین تهران» قرار است تامین شود ۲- بودجه «بزرگراه‌سازی» که یک عامل اصلی تولید ترافیک در پایتخت است افزایش یافته اما بودجه «مترو» که کاهنده ترافیک و آلودگی (مزاحمان شهری) است کاهش پیدا کرده است

جزئیات بودجه در حال بررسی ۱۴۰۱ شهرداری تهران نشان می‌دهد مدیریت شهری حضور دو مزاحم در پایتخت را برای سال آینده گارانتی کرده است. پیش‌بینی منابع درآمدی و نحوه اختصاص بودجه به ردیف‌های هزینه‌ای در بودجه سال آینده شهرداری تهران حکایت از آن دارد که تنظیم‌کنندگان برنامه دخل و خرج شهر حساب ویژه‌ای روی فروش دارایی‌های شهر باز کرده‌اند و قرار است با منابع حاصل از این منبع ناپایدار درآمدی، مزاحمت‌های ترافیکی برای شهروندان با تسهیل بیش از پیش استفاده از خودروی شخصی به جای حمل و نقل عمومی و نیز محرومیت مترو از بودجه کافی برای توسعه با سرعت قابل قبول، افزایش یابد.

به گزارش «دنیای اقتصاد»، بودجه پیشنهادی سال ۱۴۰۱ شهرداری تهران با سقف ۵۶ هزار و ۷۶۸ میلیارد تومان، چندی پیش تقدیم هیات رئیسه شورای شهر تهران شد. به این ترتیب برنامه شهرداری در زمان تنظیم لایحه بودجه این بود که سقف درآمدهای شهر را نسبت به سال جاری ۵۱ درصد افزایش دهد.

تحقق این سقف از همان ابتدا با تردید کارشناسان و اعضای شورای شهر همراه شد چراکه از یک سو شهرداری تهران شاید برای نخستین بار از زمان تشکیل این نهاد، اصلاحیه‌ای با هدف کاهش سقف بودجه سال جاری ارائه کرد و سقف بودجه امسال را از حدود ۴۸ هزار میلیارد تومان به ۳۷ هزار و ۷۰۰ میلیارد رساند. مدیران شهری در زمان ارائه این اصلاحیه معتقد بودند سقف اولیه از ابتدا غیرواقعی و غیرقابل تحقق بسته شده بود. از سوی دیگر سقف بودجه کشور در لایحه ارسالی دولت به مجلس فقط حدود ۲۹ درصد

افزایش پیدا کرده و در شرایطی که شهرداری حتی امسال هم نتوانست بودجه مصوب اولیه را محقق کند، جای تامل داشت که چرا درصدد افزایش ۵۱ درصدی سقف بودجه برای سال ۱۴۰۱ است؟

بودجه بیش از ۵۶ هزار میلیارد تومانی در حالی توسط شهرداری تهران پیشنهاد شده بود که بررسی اولیه درآمدهایی که مدیران شهری روی آن حساب کرده‌اند، نشان داد بیش از نیمی از آن قرار است از محل فروش دارایی‌های شهر از قبیل فروش تراکم و استفاده از ظرفیت محدود ساخت‌وساز در شهر و نیز فروش املاک شهر تامین شود. این وابستگی پرمخاطره به فروش دارایی‌های شهر از همان ابتدا سوال‌برانگیز بود به ویژه با توجه به اینکه شهرداری در سال‌های اخیر با ابرکود ساختمانی روبه‌رو بوده و درآمدهای شهرسازی در سال‌های اخیر به میزان قابل توجهی کاهش یافته است. با وجود این و در شرایطی که چشم‌انداز آتی احتمال بازگشت رونق ساخت‌وساز را بسیار ضعیف ترسیم می‌کند، پیشنهاد افزایش ۵۱ درصدی بودجه یک ریسک بزرگ به شمار می‌آید.

این موضوع سبب شد شورای شهر تهران همزمان با شروع بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۱ شهرداری در صحن، نسبت به کاهش سقف آن به ۵۰ هزار میلیارد تومان اقدام کند. اما از آنجا که پیشنهادهای کمیسیون تلفیق برای کاهش سقف به رای گذاشته نشد، در نهایت اینکه قرار است ۶ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان از کدام سرفصل‌های درآمدی بودجه کسر شود، نامشخص باقی ماند و درباره جزئیات آن تصمیم‌گیری نشد. به این ترتیب در بدو بررسی کلیات بودجه شهرداری

محیط‌های کاری آینده: ابزاری با کارکردهای خاص

آیا دفتر کار، یک ضرورت است؟

سال‌هاست که روال کار کردن به این شکل بوده: مردم از خواب بیدار می‌شوند و مسیری را طی می‌کنند تا به دفتر کار برسند. و کار از آنجا شروع می‌شود.

دسترس، سال‌هاست نه جزء جداسدنی‌تر است. منشأ دفتر کار مدرن به شکلی که امروز می‌شناسیم، احتمالاً به زمان پیدایش سازمان‌های بزرگ برمی‌گردد، مثل دولت‌ها، شرکت‌های تجاری و انجمن‌های مذهبی که اسناد نوشتاری، یکی از لازمه‌های کارشان بود. مثلاً راهبان قرون وسطی در یک محیط ساکت کار می‌کردند که مشخصاً برای کارهای نشسته‌ی یا اصطلاحاً پشت میزی، طراحی شده بود، مثل رونویسی یا مطالعه نسخه‌های خطی. این محل‌های کار، معمولاً شامل یک میز و صندلی و قفسه‌های بایگانی بودند. این محیط‌ها به روایتی، ورژن اولیه محیط کار مدرن هستند که «هم جایی مختص کار کردن» بودند و هم راهی قابل مشاهده برای بروز «پرستیژ و قدرت».

اما طی سال‌های اخیر، کارکرد محیط کار دستخوش

تغییراتی شده. به ویژه پس از پاندمی کرونا که بسیاری از کارکنان جهان را به خانه‌ها فرستاد، دورکاری و کار نیمه‌حضور با سرعت بیشتری گسترش یافت تا جایی که حالا این سوال پیش آمده که آیا دفتر کار، یک ضرورت است؟ «سدال نیلی»، استاد مدرسه کسب‌وکار هاروارد که تخصصش، دگرگونی دیجیتال و جهانی شدن شرکت‌هاست معتقد است آینده کار، انتخابی بین کار حضوری، دورکاری یا ترکیبی از این دو خواهد بود. و شما برای اینکه بخواهید به اهدافتان برسید، باید در هر سه زمینه مهارت داشته باشید و یاد بگیرید با افراد ارتباط بگیرید و خوب همکاری کنید. او در گفت‌وگوی اخیرش با «آدی‌یگنیسیس»، سردبیر مجله کسب‌وکار هاروارد، در این باره صحبت کرده که چرا به باور او، محیط کار در آینده یک ابزار است و این ابزار به چه دردی می‌خورد. چکیده‌ای از این گفت‌وگو را با هم می‌خوانیم:

آدی: خوش آمدی سعال! فکر نکنم هیچ‌کس به اندازه تو صلاحیت صحبت از آینده کار را داشته باشد. بیا صحبت‌مان را با پدیده «استعفای بزرگ» شروع کنیم. فکر می‌کنی استعفای دسته جمعی کارمندا که پس از کرونا اتفاق افتاده، چه تاثیری بر ما و آینده خواهد گذاشت؟

سدال: این اتفاق بیانگر این است که مردم حالا فهمیده‌اند که انتظار بیشتری از کارشان دارند. حقوق بهتر، نحوه کار کردن بهتر، مدیران بهتر. اگر مدیر ضعیفی هستید، مواظب باشید. کارمندا دارند می‌روند. آدم‌ها در گیرودار این پاندمی، دارند به زندگی و اولویت‌هایشان فکر می‌کنند. این مدت، تجربه کار کردن به شکل‌های دیگر را داشته‌اند. استعفای بزرگ به تعبیر یکی از مدیران بازاریابی، خداحافظی با شرایط کاری غیربهبوده است.

انگار قدرت تا حدی از کارفرما گرفته شده و حالا در دست کارمند است. آیا این یک اتفاق موقتی ناشی از پاندمی است یا فکر می‌کنی همه چیز برای همیشه تغییر کرده؟

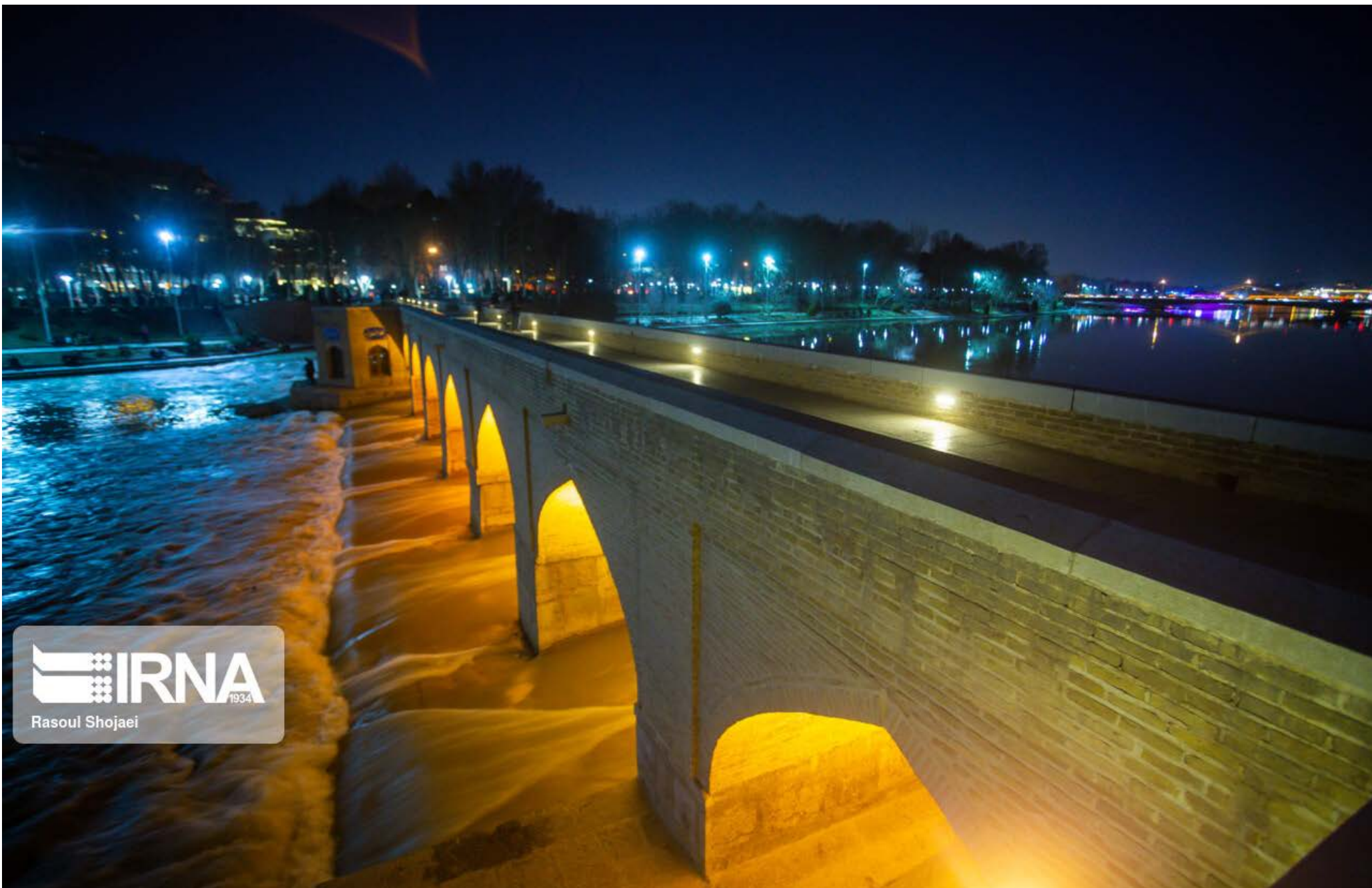
به نظرم نمی‌توانیم بگوییم این اتفاق چقدر طول می‌کشد. اما حق با توست. کارمندا حالا خواسته‌هایی دارند، درباره نحوه کار و مکان کار. قدرت امروز در دستان آنهاست. ما بعد از جنگ‌های جهانی نیز شاهد چنین اتفاقی بودیم. آدم‌ها به فکر افتاده بودند و بعد، خواسته‌های بیشتری داشتند. اما امروز شرایط خیلی فرق دارد. این اتفاق به شدت جهانی است و به خاطر وجود شبکه‌های اجتماعی، به سرعت در حال گسترش است. و به عنوان یک شرکت، اگر می‌خواهید به اهدافتان برسید، باید این موضوع را لحاظ کنید که قدرت در دست کارمنداست. حتی شرکت‌هایی که نسبت به این قضایا، مثلاً دورکاری، مقاومت داشتند هم ناچار شدند انعطاف به خرج دهند.

حالا که صحبت از دورکاری شد، بیا به همین موضوع بپردازیم. سابقاً تصور می‌کردیم که کلید ایجاد و حفظ یک فرهنگ، تعاملات حضوری است. خیلی از ما هنوز هم چنین اعتقادی داریم. هیچ داده‌ای نیست که دقیقاً این عقیده را رد یا تایید کند اما شما شرکت‌های بین‌المللی‌ای را مطالعه کرده‌ای که حتی یک ساختمان مرکزی هم ندارند. کارکنانشان، که تعدادشان هم کم نیست، همه از دم دورکاری می‌کنند. و مطمئنم اگر از آنها بپرسی، می‌گویند یک فرهنگی اینجا جریان دارد. بعضی از ما فکر می‌کنیم همه باید در دفتر کار حضور داشته باشند، در غیر این صورت، هیچ اتفاق خارق‌العاده‌ای آنجا نخواهد افتاد. به کسانی که این‌طور فکر می‌کنند، بگو که آیا حد وسطی وجود دارد؟

چیزی که همیشه می‌شنویم این است که تعاملات حضوری، مثل گپ زدن دو همکار در آبدارخانه، راهی است برای ایجاد ارتباط و پیشبرد اهداف کاری. اما واقعیتی که بعد از پاندمی برای ما روشن شد این است که فرهنگ حضوری، علاج همه دردها نیست. بعضی از داده‌ها نشان می‌دهند کار حضوری، اتفاقاً گاهی مشکل‌ساز بوده. مثلاً از نظر سهیم بودن همه کارمندا، یا حس تعلق برای بسیاری از افراد، یک چالش بوده. بعضی کارمندا هم به سختی می‌توانستند در سازمان جا بیفتند. پس کار حضوری برای همه مناسب نیست. و این را باید درک کنیم. اما از سوی دیگر، این خرده تعاملات حضوری، در واقع فرصتی هستند که رابطه‌ات را عمیق کنی و همین، کار را شکل می‌دهد. و در یک محیط کار دور از شرکت، همه روال‌ها متفاوت است. وقتی گاهی دورکاری می‌کنی و گاهی حضوری کار می‌کنی، باز هم روال‌ها فرق دارد. من پس از ۲۰ سال تجربه کار به هر سه شکل، معتقدم روال‌ها در هر کدام، متفاوت است و باید هر سه را یاد بگیریم و در هر سه شرایط، بهترین باشیم. باید «چندحالت‌ه» باشیم.

در محیط کار دور از شرکت، امکان شرکت در جلسات فوری وجود ندارد اما باید چنین شرایطی را برای خودت خلق کنی. من اسمش را گذاشته‌ام، ساختاردهی به زمان بی‌ساختار. پس قرار نیست یا این باشد، یا آن. همه روش‌ها باید باشند و به خوبی اجرا شوند. آیا حرف‌هایم برایت قابل هضم است؟

کاملاً. آیا مثالی داری از شرکت‌هایی که تجربه کار ترکیبی را به خوبی به اجرا درآورده‌اند؟

IRNA
1934

Rasoul Shojaei